

Liv i överflöd

Bidrag från Wilfrid Stinissen
2008-03-27
Senast uppdaterad 2008-03-27

Kristendomen är framåtriktad. En kristen tror på framtiden. Det händer ständigt något nytt i hans liv. En kristen tänker inte med vemod på sin barndom, han är inte olycklig när han märker att han blir gammal.

I regel betraktar man livet som en uppåtstigande kurva fram mot fyrtio-femtioårsåldern. Därefter sjunker kurvan och går oåterkalleligt nedåt. Krafterna avtar, man blir gammal och snart är allt slut.

För en kristen däremot är livet ett ständigt uppåtstigande. Ja, det är till och med så att rörelsen uppåt ständigt accelererar. Höjdpunkten är den stund då människan stiger över tröskeln till den eviga tillvaron.

Döden är inte ett slut. Den kristne ser den som porten till det oförstörbara liv som han fördolt burit inom sig redan här på jorden. Den kristna synen på döden förändrar också synen på livet. Att leva är att vara på väg mot sin djupaste längtans uppfyllelse. En kristen slår sig aldrig helt och hållet till ro i denna världen. Han försöker ta till vara alla livets möjligheter, men inte för egen vinning. Allting blir medel som leder till målet.

En kristen tänker inte så mycket på döden. Det är livet som engagerar honom, och han vet att han är på väg mot ett allt mer guldöversvämande liv.

I sin kristna tro är en tro på livet. Livet pulserar oavslutligt, inom dig och runt om dig. Din jordevandring handlar inte om något annat än att allt mer öppna dig för det liv som en dag skall slå ut i evig blomning.